

Tjeneste, for at møde og behandles paa Sessjonen."

S Udvalgets Endringsforslag til § 25 staae omtrent de samme Ord, men jeg mener, at de her ere paa deres rette Plads. Jeg ønskede endnu at tilføie, som Endringsforslag til 3die Behandling, at der endvidere skulde staaes, at den samme Fritagelse tilkommer alle befarnede Søfolk.

Nu komme vi til § 11. Den 1ste Post i Regjeringens Udkast lyder saaledes:

„Det tillades Enhver, som ei har opnaaet Udfrikningsalderen, men er 18 Aar eller derover, paa Sessjonen at lade sig behandle til Udfrikningsforsaauidt, han er fuldkommen tjenstdygtig, hvortilmod jeg har tilladt mig istedet derfor at foreslaae, at den første Passus redigeres saaledes:

„Det tillades Enhver, som ei har opnaaet Udfrikningsalderen, men er 18 Aar eller derover, forsaauidt, han har det fornødne Maal og ellers er fuldkommen tjenstdygtig, paa Sessjonen at lade sig forlods udfribe og derefter at indtræde i Hæren eller Søværnet paa sædvanlige Vilkaar."

Det er ikke rigtigt, naar det hedder i det foreliggende Udkast, at Enhver, som er 18 Aar eller derover, kan lade sig behandle til Udfrikningsforsaauidt, han er fuldkommen tjenstdygtig; det er nemlig ikke nok, at han er tjenstdygtig, thi naar han ikke har den Hvide, som fordræes, maa han blive til sit 22de Aar.

Vi komme nu til § 12, som handler om Udsættelse ved Sessjonsbehandling efter Begjæring. Der har Udvalget under Nr. 18 stillet følgende Endringsforslag:

Efter 1ste Post i § 12 tilføies:

„Enhver med Søfartsbog (§ 43) forsynet Vernepligtig, der ikke med den sædvanlige Udfrikningsalder har opnaaet Halvbefarenheds Grad, bliver, naar han udebliver fra Sessjonen, at betragte, som om han havde begjært Udsættelse med at behandles til Udfrikningsforsaauidt."

Her staaer ikke, hvorlænge Udsættelsen skal vare, om muligt til 25 Aars Alder. Jeg mener, det var bedre, at det Hele gik ud; thi jeg seer ingen Grund, hvorfor den, som har Søfartsbog, skal anses, som om han havde begjært Udsættelse. Der vilde være langt mere Grund dertil for vandrende Haandværksmænd; thi den, som har Søfartsbog, kan møde, ved hvilken Sessjon han vil; det er en stor Faveur, saa at der ingen Grund er til, at denne Begunstigelse endvidere udbides. — Jeg har med Hensyn til denne § 12 foreslaaet, at i 2den Post det sidste Punkt udgaaer, som lyder saaledes:

„Den, som da uden Lovligt Forsald udebliver fra Sessjonen, betragtes som forlods udfribe; men saafremt han ved senere Udsættelse skulde findes at være udygtig til al Krigstjeneste, bliver han at ansee med en Mulkt af 10 til 20 Rd."

Jeg mener nemlig, at naar En udebliver fra Sessjonen, hvor han skulde møde, efterat have begjært Udsættelse, da skal han forlods udfribe; men dette kommer jeg nærmere til ved § 18 og vil derfor opsætte, hvad jeg har at sige, indtil vi komme til denne Paragraf. § 16 i det foreliggende Lovudkast lyder saaledes:

Enhver tjenstdygtig Vernepligtig bliver paa Sessjonen at behandle til Udfrikningsforsaauidt, af Krigstjeneste, hvortil han findes bedst stillet, enten til den egentlige Land- eller Søkrigstjeneste eller til Tjeneste som Militairarbejder; hvorhos Sessjonen har at bedømme, til hvilken eller hvilke Vaabenarter eller anden militair Tjeneste enhver Mand fortrinnsviis egner sig. De, der findes at være Søvante eller Befarne, ville ordentligviis kun være at auvende til Søkrigstjenesten.

Hvad det sidste Punkt angaaer, har den ærede Ordfører allerede bemærket, at de Søvante og Befarne naturligviis kun kunne udfribe til Søkrigstjenesten. Jeg har foreslaaet denne lille Paragraf omredigeret saaledes:

Enhver tjenstdygtig Vernepligtig bliver paa Sessjonen at udfribe til den Art af Krigs-